

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

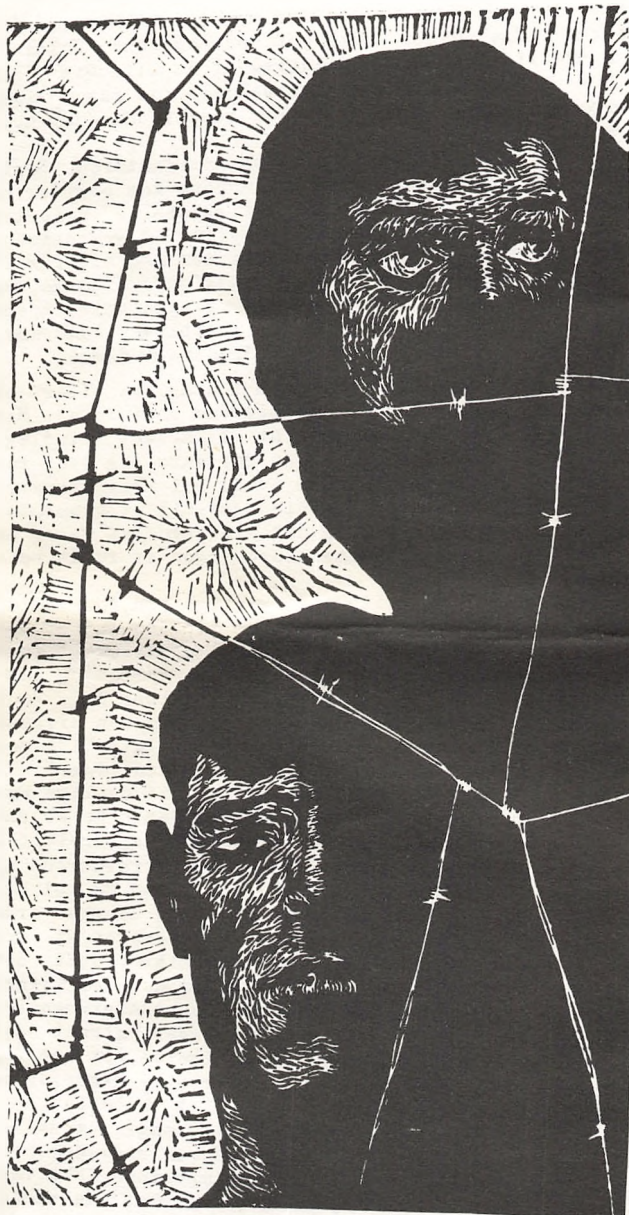
Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKOLEBLADET

AARGANG 53

ELEVBLAD FOR GAMMEL HELLERUP GYMNASIUM

Dette stykke grafik har vi taget fra bladet World Student News. Det staar som illustration til en artikel om de arabiske flygtningelejre, hvor der befinder sig hundre -detusinder af mennesker, der flygter fra iranskmand og jøder. Billedet maa siges at vise den social-realistiske kunst, naar den er bedst. Desværre kender vi ikke kunstnerens navn.

SKOLEBLADSKONGRES:

I dagene 18 - 21 okt. var den samlede redaktion til skolebladskongres. Vi besøgte Louisiana, forskellige fabrikker, Aktuelt og Politiken. Vi hørte foredrag om politik, fællesmarked, film etc. Endelig var der selvfølgelig en generalforsamling, hvor der skete det uheldige, at en mand fra Fredericia, Jørgen Bro, blev indvalgt i sekretariatet. Han havde tidligere paa kongressen gjort sig bemærket ved højtflyvende planer, der viste, at han ikke havde meget begreb om at redigere et skoleblad. Maaske saa nogle af jer at han under kongressen gjorde rede for disse planer paa bagsiden af B.T.! For skolebladsraadets videre trivsel må man haabe, at sekretariatets fire andre medlemmer lægger en dæmper paa Bros luftkasteller.

INDHOLDSFORTEGNELSE

Angribende læserbrev.....	side 2.
Interview med adj. E. Gudmand-Høyer.....	side 3.
Er den unge lyrik avantgardistisk?.....	side 4.
Vi hylder en forbigaaet elev.....	side 5.
Colding forsvarer sit musikindlæg.....	side 5.
G-H-G-nyt.....	side 6.
Nyt om gymnasieforeningen.....	side 6.
Er musikklubben offer for bureaukrati?.....	side 7.
Sproget faar nyt lys.....	side 8.

HAR DE ET ØKONOMISK PROBLEM —

stort eller lille — så husk, at den saglige vejledning den imødekommende betjening lær De altid i

HELLERUP BANK

AKTIESELSKAB
OG DE 6 FILIALER

Scheel Larsen

Den reglementerede gymnastikdragt.
Alt i sportsudstyr.
Strandvej 193 Hellerup 2901

ORDRUP Radio

FJERNSYN . RADIO. BÅNDOPTAGERE

ORDRUPVEJ 50

OR 2508

Java Kaffe - vort speciale.

TAKSTGRÆNSENS

Colonial & Vinhandel

NETOP UDKOMMET ER ET STORT DANSK VÆRK, BOGEN OM ESKIMOERNES LIV GENNEM 4000 AAR, SIKREVET AF OVERINSPEKTØR VED

SKOLEBLADET

Gl. Hellerup Gymnasium
Svanemøllevej 87.

REDAKTIONEN

Ansvarshavende:
Søren Nielsen 111x.
(HE 5814)
Redaktionssekretær:
Michael Blædel 11x.
Redaktører:
Torben Krogh 111x.
Klavs Randsborg 111x.
Annoncechef:
Finn Hassing
(HE 1255)

REDAKTIONEN

Fra og med dette nummer af SKOLEBLADET er Bjørn Ha-gen traadt ud af redaktion. Til gengæld er Peter Bonne traadt ind som fotograf. Vi takker Bjørn for godt samarbejde, og samtidig byder vi Peter velkommen. Der skulle således være gode betingelser for en rigere illustrering.

UNG VREDE - ELLER DUMHED?

Efter at have læst sidste nummer af SKOLEBLADET, følger jeg mig nødsaget til at kritisere. Jeg synes, det er et forfærdeligt skoleblad, som ikke har nogen steder hjemme paa Gammel Hellerup Gymnasium. Et skoleblad skal være skrevet for eleverne med stof om skolen og ikke med en række artikler, der overhovedet ikke angaar eleverne. Naar man ser bort fra, at bladet har faaet en god opætning, er der ikke meget positivt tilbage at sige om det.

For at starte med forsiden. Hvad i al verden rager saadan en tegning eleverne paa Gammel Hellerup. Side 1 er der ikke saa meget at sige om, men saa kommer der et interview med en mand ved navn Poul Henningsen. Hvorfor Der er jo ingen, der aner, hvem han er, og hvad en saadan ukendt mand mener om ungdom kan vel være os ligegyldigt. Det fylde over en side, og dermed var over en side blevet spildt.

Saa naar man frem til et indlæg om musikken, som jeg ikke kan indse angaar andre end den angrebne Colding. Paa næste side var der anmeldelse af en film. Dem kan man læse i avisen, ligesom boganmeldelserne maa siges at være ret ligegyldige. Hvad tror redaktionen, jeg holder avis for?

Næste side bragte en artikel om forfatteren Bert Brecht. Hvad angaar han et skoleblad. Saa kom omsider en side, der normalt er reserveret det specielle skolestof. Det var indskænket til en lille notits om gymnasieforsningsvalget. Bagsiden var hæderlig, men med alt for få vittigheder. Kort sagt: vi har et nydeligt skoleblad, som ikke er noget skoleblad, og det kan vi ikke være tjent med.

Peter Thomas Thalbitzer Foldskov.
gymnasieroreningsmedlem.

Vi takker Peter meget for hans indlæg. Det viser et initiativ, og heller lidt initiativ end slet intet. Man sidder først lidt maalløs over, at et saadant indlæg er skrevet af en gymnasieelev. At forsvare sig over for dette angreb af barnagtigheder turde vel være overflødig, men vi føler os dog foranlediget til at kommentere din alsidige interesse og dit skarpsyn. Det viser af-gjort, at din plads i gymnasieforeningen er fuldt betrettiget.

Du starter med en kritik (det rigtige ord for indlæg - gets karakter findes desværre ikke i ordbogen!) af den kinesiske tegning. Den valgte vi først og fremmest, fordi det var noget nyt, fordi vi fandt den morsom, og fordi den gav præg af en fast form. Saa angriber du Poul Henningsen. Du har vel nu fundet ud af, hvem han er, hvad du havde vidst i forvejen, hvis du blot fulgte lidt med i hverdagens debat (Du holder jo avis, som du siger? mon ikke det er Anders Aand, hvad vi i følge dit daglige kælenavn formoder, det er?). Hermed skulle den side af sagen være klarlagt. Om musikindlægget og dets berettigelse kan man diskutere længe. Alle musikinteresserede synes vel, at det er berettiget, men musik ved du vel heller ikke, hvad er. (Prøv at se i den store danske ordbog under "m"). Filmanmeldelsen havde interesse af den grund, at den endnu ikke havde haft premiere, fordi det var en betydelig film, og fordi vi anser det for rimeligt at gøre opmærksom paa, naar filmkunsten præsenterer noget af betydning for gymnasieelever. Omtrent det samme kan siges om litteraturanmeldelserne. Det var for at give en vejledning til gode, læseværdige bøger, og må saaledes betragtes som berettigede i et skoleblad.

Bert Brecht var næppe kendt af saa mange paa skolen som nu. Derfor artiklens berettigelse. Den side, der normalt er henlagt til GHG-nyt kunne simpelthen ikke være fyldigere, da intet betydningsfuldt var sket paa skolen paa det tidspunkt. Ellers havde du haft ret. Men der skal være baggrund for kritik! Angaaende bagsiden: der var ikke mange vittigheder, til gengæld et morsomt digt, som var baseret paa et lidt mere modent publikum end det, du aabenbart repræsenterer.

Vi er kede af, at SKOLEBLADET ligger over dit stude, og slutter med endnu engang at sige, at det glæder os, at en saa intellektuel og alsidigt interesseret elev har plads i gymnasieforeningen, hvis programmer vi maa håbe ikke raar for stærk karakter at din interesse sfære. I øvrigt vil du se, kære Peter (navnet forkortet af redaktionen) at bladet den gang har mere skolestof. Det skyldes dog ikke dit værdifulde indlæg, men naturlige omstændigheder.

RED.

KONGERÆKKEN

I gamle dage havde man en kongerække, og den udgjorde grundlaget for historieundervisningen. Siden blev man klogere og begyndte at lære mere og andet i historie. Reaktionen kom, og kongerækken blev tabu, ja den blev endda et symbol paa al udenadslære, terror og rædsel. Det er den i dag-ikke mindst for skolens ældste disciple. Udenadslære er tidsspilde hævder man og disker op med kongerækken som bevis. Men sandheden er den, at man ikke har energi til at lære noget udenad. Man bruger begrebet kongerække og i parentes bemærket salmeverser somme dække for sin egen ugidelighed. En nøgtern overvejelse vil vise, at udenadslære i virkeligheden er en nyttig idræt.

Lad os først undersøge kongerækken:

Den forener kontant viden med historisk oversigt. Personalhistorisk maa man vide, hvornaar kongerne fødtes og døde, og slægtens kontinuitet giver oversigt. F. eks. ved alle, hvornaar pietismen var statsreligion i Danmark. Under Chr. VI. Paa samme tid blev teatret i København lukket, og Holberg holdt op med at skrive komedier. Vi ser, hvor fortræffeligt den placerer begivenhederne i forhold til hinanden.

Vi vender os mod de tyske, latinske og franske remser. Det er en kendt sag, at skal de læres, maa de kunne forfra og bagfra, fra 3. element frem og tilbage. Man taler om naturmetode, "leg" og sprogere. Men alle disse udmærkede ting er først noget værd, naar man kan den reelle viden i rygmarven. Og endelig bør vi ikke glemme genfortælling og litteratur-afskrift. Vær-dien i disse øvelser ligger i, at man tvinges til at lytte og bearbejde sproget, og ved udenadstiegnelsen arbejdes sprogets egenart ind i underbevidstheden.

Her som ved al sport tæller ogsaa den æstetiske ny-delse ved at beherske ting til fuldkommenhed. O, lyk-salige den, der behersker samtlige latinske remser, hvilken jubel maa ikke besætte hin, hvem den sidste trigonometriske formel aabenbares!

I sandhed fine resultater.

Imod dette kan magelighed fremtvinge de uhyggelige te fraser: hvorfor dog belaste hukommelsen med alle disse uvæsentlige formler og bøjninger. Men det er jo selvbedrag. Ting, der er lært udenad, kommer jo fra ryg-marven, hvorimod de halvlærte belaster hukommelsen. Man indvender: hvorfor fortabe sig i petitesseer, det store overblik er vigtigere. Ak, jeg undres. Da har man jo intet at have overblik over.

Dette tilegnes alverdens dukse.

S.N.

Siden sidst er der udsendt fire nye tranebøger. Af danske nyheder er der H.C. Branners anbefalelsesværdige og meget spændende bog fra besættelsestiden " Ingen kender natten" og den lige saa fine "Dansk lyrik fra Tom Kristensen til Piet Hein", hvor 15 af mellemkrigs-tidens bedste lyrikere præsenteres. Endvidere er der Charkes O. Lockes forrygende western "Fredløs færd" og Boris Pasternaks berømte murstensroman "Dr. Zivago", der lanceres som den første tripletrane.

FOTO Magasinet.
M. Roslund

STRANDVEJ 185 - HELLERUP - TEL. HELR. 1634

NATIONALMUSEET, DR. PHIL & SCIENT KAJ BIRKET-SMITH, SOM HAR ARBEJDET PAA VERKET FRA SIN UNGDOM, HVOR HAN DROG

EN SAMTALE OM

HYBRIS - MORGENTIMER

MED E. GUDMAND-HØYER

Mine data, ja saamænd. De er hurtigt overset. Nysproglig student fra Efterslægten i 1946. Studerede saa teologi, lidt af en familietradition. Blev i studietiden klar over at jeg ikke ønskede at blive præst og læste derfor engelsk som bifag efter embedseksamen. Blev cand. mag. i 1958. Aaret før jeg var blevet lærer paa Gl. Hellerup.

Og det har de ikke fortrudt?

Bestemt nej. Jeg holder meget af at undervise.

Ogsaa af at inspicere?

Det lyder bittert?

Finder de morgentimesystemet berettiget?

Joh, det synes jeg, tjah jeg ved saamænd ikke, det har jeg vist ikke tænkt rigtigt over. Der maa paa en skole saavel som alle andre steder, hvor samliv er reguleret, være ganske faste normer, en ydre disciplin, som slaar, naar man bryder den. Var der ikke det, gav skolen et falsk billede af livet udenfor. Absolut frihed er utopi menneskene skal have piaken over nakken. Rent bogstaveligt ser man det hos naturfolkene, visse indianere f. eks., hvor de ældres tugt er sat i system til at opøve selvbeherskelsen, haardførheden og tapperheden. Grækerne vidste det fra sig selv, den frie selvfølgelig, hybris fostrer overmod og praleri, men i straffen, nemesis, ligger forudsætningen for selverkendelsen. Der er den eftertanke, Aischylos siger, det trodsige sind tvinges til. Det er sundt i livet at komme ned med nakken. Men i sig selv er morgentimerne intet værd. En ydre garanti, som kan skabe en tilsvarende indre. Det værdifulde ligger i den maade, eleven reagerer paa morgentimen, f. eks. kværulerende, veldisciplineret, selverkendende, ironisk afbøjen - de, trodsigt selvhævdende, haabløst resigneret etc.. Der kan ligge noget værdifuldt i at tage i mod en uretfærdig morgentime, vel at mærke for eleven, ikke for læreren i at give den. Bliver morgentimen vigtigere end baade læreren og elevens person, en prestige-sag saa at si - ge, da forveksler man det indre ansvar med det ydre.

ER VORHERRE TIL...?

Vi maa hellere vende tilbage til dem selv. Naar De ikke blev præst, er det saa fordi, mener, at videnskaben har afsløret Guds eksistens som falsk?

Tjah, definer mig Gud, giv en meningsfyldt forklaring saa kan man jo tage stilling til bevis eller modbevis. Er spørgsmaalet dermed besvaret?

Vist nok, thi spørgsmaalet om Guds eksistens er jo ikke i første række, om han eksisterer, men om hvad vi skal forstaa ved begrebet overhovedet. Hvad der holder verden sammen, ved vi ikke, heller ikke videnskaben. Men det er jo ikke givet, at en udefinerlig Gud giver nogen løsning paa det problem.

Tror De paa Gud? (det spørgsmaal var vist lidt hovedkuls. G-H bliver forvirret og meget tøvende)

Næ, ikke rigtig, nej. Spørgsmaalet er umuligt at svare paa, saa længe man ikke ved, hvad man skal forstaa

ved ordet. I øvrigt er det ganske ligegyldigt, hvad jeg tror og ikke tror paa. Kun det, som kan meddeles, har interesse. Det er f. eks. i høj grad tvivlsomt, om verden er alkærlig mod menneskene, sandsynligst forekommer det, at den er ganske ligeglad. At Guds godhed og kærlighed snarere afspejler menneskenes kærlighed til verden. Megen religion er ønsketænkning, og Gud synes at ligne menneskets idealbillede af sig selv til forveksling.

OPGØRETS BETYDNING...!

Forsøger De at bibringe Deres elever Deres overbevisning?

Dertil vil enhver lærer svare klart nej-og hver gang er svaret usandt. Thi man vil altid prøve at faa andre til at tænke som sig selv. Vi elsker at udspy os selv og spejle os selv og faa os selv igen. Men igen ma det her betones, at personlige overbevisninger har ingen interesse i en undervisning. Katederet er hverken en prædike-stol eller en skriftestol. At tænke vil sige at være underlagt et argument eller en erkendelse. Meningerne har ingen værdi, men det at faa åbnet ørene for en argumentation. At komme i gang med at tænke selv.

Det er elevernes og hjemmenes beskyttelse over for skolen og menneskenes beskyttelse over for al tvang, at det ikke er meningerne, der er bindende, men sandsynligheden og bevismagten i selve argumentationen. Vore meninger bør ikke være noget, vi skaber selv, men finder frem til, og virkeligheden er øverste retsinstant for vore meninger.

Hvad er da hensigten med Deres religionsundervisning?

At faa eleverne til at tænke, og det vil sige at gøre dem kritiske. Det er i opgøret med det overleverede, at det ny skabes. Begyndelsen gøres i den unges oprør, (en sjælden forteelse?) men fortsætter man at leve i oprøret, lever man i virkeligheden paa traditionen, bare negativt af den, som kværulanten. Tilegner man sig derimod en virkelig kritisk holdning, vurderende over for traditionen, opdager man maaske med tiden, hvad der har værdi eller realitet, hvad der er tomt. Et godt eksempel er videnskabens nyttige indhug paa en række overleverede religiøse forestillinger. At være kritisk vil jo ik-

ke sige at kritisere alt formaalsløst (eller for selvhævdelse) -sens skyld) men at stille sig skeptisk vurderende over for alt for at finde frem til hvad der er indhold i man maa provokere de unge, der ikke er oprør i, til at tænke selv, bl.a. ved at nedbryde deres kultur - baggrund, sætte spørgsmaalstegn ved det, der for dem er selvfølgelig.

Man kan ogsaa vise at os fremmede forestillinger måske ikke er saa taabelige endda, og saaledes bliver vi skeptiske med hensyn til hjemlige forestillinger. For naturfolkene vedkommende er det mig magtpalig-

gende at faa eleverne til at se, at deres livsform har en række værdier, som maaske hos os er gaaet tabt. Og at deres livsform er rimelig ud fra deres forudsætninger. Man maa helt ind til værkstedet, hvor de menneskelige forestillinger bliver til, først da skrues ens egne forestillinger ned til det rette maal. Dermed ogsaa ens jeg.

ELEVERNE-HVEM ER DET...?

Er eleverne vaagne i Religion?

Det ved jeg ikke. Eleverne, hvem er det. Nogle af dem er vel, andre ikke. Alle mere eller mindre. Man kan godt sommetider være deprimeret efter en religiøs hygge-time, fordi man synes, at problemerne er eleverne ligegyldige. Men hvad ved man om det. Det bør vist være sådan for en lærer, at han intet ved om, hvad betydning paa lang sigt hans undervisning har. Det ville jo blot være smagen paa sig selv. Bliver man lidt ked af det, nu vel, saa styrter man sig med dobbelt energi ud i undervisningen

Er de politisk interesseret?

Ja--jah. Skal jeg svare paa det? I øvrigt har det kun interesse for mig, bortset fra naar det møder eleven i undervisningen. En lærer bør leve med i sin tids problemer. I øvrigt er jeg politisk ganske inaktiv.

Stemmer De?

Selvfølgelig.

I venstreorienteret retning?

Atter der maa man jo gøre sig iri af slagord, og bestrægtninger hildet i tradition. Ogsaa i forholdet øst-vest. Jeg ville ønske, vi ikke var medlem af NATO. S.N.

I DAG

er det vist en udbredt vildfarelse, at nutids - lyrikken har styrtet sig ud i saa sindsyge eksperimenter, at det forpustede publikum lige saa godt kan opgive at finde nogen mening. - Man hævder, at moderne digte er noget forskruet vaas uden nogen relation til det almindelige menneskes tilværelse. Og dermed basta! - Med en enkelt afvisende haandbevægelse har man flot forkastet moderniteteten og givet afkald paa at orientere sig i den nutidige lyrik overhovedet, skønt sandheden snarere er, at vi for tiden er inde i en stillestaaende periode!

Vi raslede ud af halvtredserne forargede efter konfrontationen med Klaus Rifbjergs kraniegrinende vers:

Opvaagen fra nedfrosset
dybtanæsticeret koma
rykvis
Udfloed: smag
Transfocator: syn
Valens: værdi
Pessar: virkelighed
...

eller

Skænderiet er slaaet ud paa væggene
og vi gaar rundt og studerer det
dyngen af ordaffald paa gulvet
som du vil smuble i

- for straks at faa stukket Jess Ørnbo i næsen:

Min mor sagde
der var skum paa vandet
angsten var som en stinkende klud
der var løst henkastet tøj
fra andre
blodige ting henstillet i vandfæde
og kvalmen ved grød
Det og saa oprevne frøer
ransagede for køn

- og saa var vi i forvejen fortunlede nok efter andre digteres ridsende artikulation:

Gamle guddom af i morgen, dine
gerninger er hver dags hændelser og tal
En ting, en enkelt, en tilfældig, paa sit sted
hvert øjeblik, er svarets sum, dersom vi elsker
Men vore blinde afkalds døgn
er ligegyldig død. (Jørgen Gustava Brandt)

Ikkesandt?

Og reaktionen:

Man holder os for nar! Nu kan vi ikke følge med længere - det er jo slet ikke poesi! De er da endt i det vanvittigste...! osv. osv. - Men man glemte de helt unge og en ny tendens, der fik eksperimenterne i deres skrigende positur laast nede - og samtidig var det, som der kom et spinkelt smil frem paa digterens læber -

Åsen slaas af solen.
Årefrygtig kredser aneglens øje:
hvilke afstande!

Anden lander paa søen
støjende som naalen
der sættes i en udspillet plade

Aalen forlader søen for stødse
ser sig flere gange rasende tilbage

(Benny Andersen - "Den musikalske aal")

Ja, helt frem - for faa uger siden -

Som et rosenblad sejler
en hvid svane paa søen,
mens bølgerne bruger benene
som bittesmaa ællinger
Sten vaagner,
den sidste dug
letter med maagerne.
Sol
rammer bark og siv.

(Erik Mosegaard Jensen)

Naa? -

Er det saa forkert at stille spørgsmaalet om lyrikken er saa avantgardistisk, som man almindeligvis tror?

Det er som om, vi paa mange punkter er rykket aartier tilbage. Vel har sproget det mere eller mindre modernistiske præg, men i grunden er den unge lyrik i dag saare traditionalistisk. Situationen ligner paa en maade nærmest tyvernes - oprøret mod den virkelige traditionelle digtning, vi f.eks. daglig bydes til morgensang - en situation, der i 1961 er et stop. Men tilbageskuen vi - ser sig ofte frugtbar, og de yngre digtere kan nok have behov for at gøre sig deres baggrund klar og pejle sig til deres plads efter alt det, der er sket i de senere aar: Den udenlandske indflydelse er blevet saa bred og almindelig, at digteren har svært ved at erkende sin egen stemme i den hektiske og store inspiration - srus. Tyrkisk lyrik, spansk, japanesk, græsk, afrikansk osv. oversættes som aldrig før, og tidens smaa lyrikere, (Hvem kan nævne en ung digter af virkeligt format?) oplever sine omgivelser under en større og større fremmed-lyrisk indflydelse, uden indtrykkene faar tid til at sætte sig. Man maa dog stadig frem med noget nyt! - og denne usikkerhed fører til, at mange vers faar et fa-bulerende og tyndt præg. Poeten bygger sit digt op paa smaa egentlig ikke-inspirerede indfald:

-nej, nu ved jeg det
det er jo et billede, jeg ser paa
en tegning af en by
men jeg synes at kunne se
N o g e n i de huse
og ham gud eller vorherre
bliver ved at trække den længere og længere
... (Sven Dalgaard)-eller:

Det ta'r paa kræfterne
alt dette respektable
lovlydige omstrejferi
med forseglede ord
pludselig stukket
i oilskinsfrakkens
lomme uden at man mærker det.
(Per Dorph-Petersen)

Men ikke blot foregaar der i denne tid en repetition af forudsætningerne og en øgelse af indflydelsen udefra, men ogsaa en ny ordning af lyrikkens forhold til videnskaben. - Der er ved at udvikle sig et nyt slag mellem kunst og videnskab om erkendelsen i en tid, hvor smaa tikkende øg cirkler om jorden og en dues død giver straffespark til fornøften. - Altsammen for at støtte det moderne menneskes kamp for at orientere sig i sin hverdag.

Vist kan det være vanskeligt at forstaa den moderne digter, men dette misforhold kan kun afhjælpes ved en mere intens medleven, fordybelse og anerkendelse af kunsten som mere end et indlag i søndagskedsomheden. Angsten for at blive taget ved næsen kan kun fjernes ved udvikling af kvalitetssansen - ikke ved afvisning af uforstaaelige vers eller skraldrende og toffende skulpturer, blot fordi vi ikke er opdragede til at se noget i det.

Og: tro dog ikke paa det borgerlige dogme om kunst - en som et livets "petitstof".

RAN.

HARALD PETERSEN (Selvmedalje) Orthopædisk håndskomager. STRANDVEJ 92. HE 2530.	HELLERUP brændsel KUL · KOKS · BRÆNDELSOLIER Telefon Helrup 2410	NORDRE BIRKS FARVE- OG TAPETHANDEL MARGRETHEVEJ 2 · HELLERUP Telefon Helrup 725	LÆDERVAREFORRETNINGEN Stort JASON udvalg i STRANDVEJ 149, HELLERUP TELEFON HELLERUP 7740 skolemapper
JENS HAUGE BANE- OG BIKKE-FRIKKE TELF. HELRUP 2757 FREDERIKKEVEJ 1 HØJNET AF STRANDVEJ	BRITA BLOMSTER Henning Jensen STRANDVEJ 147 HELLRUP 2015	HELLERUP PELSMAGASIN N. CHRISTENSEN STRANDVEJ 189-HE 4876	

DET SIDSSTE NYE FUND AF LEIF DEN LYKKELIGES GRAVPLADS I SEPTEMBER I AAR ER KOMMET MED, OG SAALEDES AT BOGEN

EN GLEMT MAND

HYLDES:

Der blev i sin tid gjort meget røg ud af skolens fire A-F-S-elever, da de vendte hjem. Mærkværdigvis synes man ganske at have glemt en af GHG's andre haabefulde elever, nemlig Lars Bo Rasmussen, der i det forløbne aar har vundet en række stilekonkurrencer. Da

Lars saaledes i skolens liv er blevet skamligt forbigaaet, ønsker SKOLE-bladet i denne spalte at hylde ham. Da vel ingen kender Lars bedre end ham selv, har vi opfordret ham til selv at kommentere sin sejr. Lars gik velviligt ind paa anmodningen, og vi har som bilde tekst modtaget følgende:

"Lars Bo Rasmussen, 3 G'er i Gammel Helle-rup, er en af aarets topscorer i stilekonkurrencer. Han har bl.a. vundet rejsepremier i Frihedskampens, Veteranernes- og Europakampagnens prisopgaver. Trods sine 18 aar skriver Lars i sin fritid baade noveller og digte og maa absolut regnes for et talent, der kan stilles forventninger til i fremtiden. Hans interesse for at skrive stammer allerede fra ni-aarsalderen, men er gennem tiden yderligere blevet stimuleret ved vejledning af Henning Elbirk og omgangen med verdenslitteraturen. Imidlertid er Lars ikke kommet sovende til sin succes. Han har naaet resultaterne ved støt og energisk arbejde."

Leach .

DIKTATUR I "G-F"?

For nogen tid siden, jeg tror det var tirsdagen før efteraarsferien, skete der noget meget mærkeligt. I aften blev det fra G-F meddelt, at man ville afholde en foredragsaften med forfatteren Knud Barnholdt. Nysgerrig efter at faa mere at vide om dette arrangement henvendte jeg mig til et af bestyrelsesmedlemmerne. Dette erklærede imidlertid, at han intet vidste om det. Ogsaa han havde først faaet noget at vide om det nu!

Jeg prøvede at tale med et par andre mennesker fra bestyrelsen, men heller ikke de anede noget om arrangementet. Det viste sig efterhaanden, at kun to af bestyrelsens ni medlemmer kendte noget til sagen. Det var formanden Erik Jansen og det menige medlem Per Michaelsen. Sidstnævnte indrømmede da ogsaa, at man havde truffet forberedelser til dette arrangement uden de øvriges medviden. Med andre ord: disse to havde taget magten i deres egne hænder, havde truffet beslutning uden om de andre syv, havde umyndiggjort resten af bestyrelsen paa en maade, som gymnasieforeningens menige medlemmer ikke kan være tjent med. Der er valgt ni bestyrelsesmedlemmer, de herrer Erik Jansen og Per Michaelsen! ikke to!

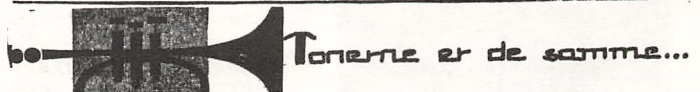
Havde dette foredrag med Knud Barnholdt saa bare staaet i bestyrelsens program. Havde dette været tilfældet, havde de øvrige trods alt vidst, at det før eller senere ville komme, og saa havde Jansens og Michaelsens handlemaade blot været en smule arrogant, og ikke faaet, hvad der nu er tilfældet, et præg af utaalelig bedreviden og diktatur.

De to herrers grund til ikke at underrette resten af bestyrelsen var: "De kommer jo aldrig i bestyrelseskælderen!". Nej, det tror pokker! Hvis det eneste, de har at lave der, er at blive underrettet om, hvad Jan-

sen og Michaelsen har fundet for godt med hensyn til det næste arrangement, er det vel klart, at de holder sig borte. Faktisk er de jo berøvet enhver medbestemmelsesret!

Dette er i k k e en kritik af gymnasieforeningen, men af de herrer Jansens og Michaelsens handlemaade, som vi helst ikke ser gentaget. Tværtimod vil vi gerne her i SKOLEBLADET støtte G-F, og jeg vil ogsaa slutte denne artikel med at sige til skolens ca. 450 elever, at ALDRIG HAR DER VÆRET SAA MANGE GYMNASIEELEVNER SOM I AAR, OG ALDRIG HAR DER VÆRET SAA FAA MEDLEMMER I G-F SOM I AAR!

Kro-

Først vil jeg takke Ole Lisse for indlægget. Jeg er glad for, at du i det mindste viser interesse for sagen. Men du er øjensynlig ikke klar over, at man for at diskutere er nødt til at sætte sig grundigt ind i emnet. Jeg indrømmer, at min viden om jazz ikke er særlig dybtgaaende. Af den grund har jeg raadført mig med en kompetent jazzmusiker i de spørgsmaal, der angaar jazz. Men til sagen!

Din mening om, at folkeviserne skulle være opstaaet af kirkemusikken er aldeles forkert. Kirkemusikken bevæger sig i de saakaldte kirketonearter, medens folkeviserne, der er opstaaet senere end kirkemusikken, men ikke er udsprunget deraf, udelukkende bevæger sig i: dur-mol-tonearter. Endvidere er folkeviserne taktfaste, da de alle har været ledsaget af dans, medens kirke-musikken oprindeligt ikke befatter sig med takt. Det indføres senere og stammer fra folkeviserne. Folkeviserne har meget tilfælles med kirkemusikken (ligesom jazzten har det), men benytter aldeles ikke det melodiske og rytmiske stof i denne. Tværtimod er de dannet som den udtrykte modsætning. Du ser, Ole, at du har skudt saa temmelig langt ved siden af.

Din bemærkning om, at jazzen har sit udspring i de saakaldte work-songs er delvis rigtig, idet jeg ved et nærmere studium har fundet ud af, at den er en blanding af mange forskellige ting, og at man saaledes ikke kan paapege noget bestemt udgangspunkt. I øvrig er jeg ikke kompetent til at udtale mig paa dette onraade. Men skaden er ikke saa stor, da du aabenbart heller ikke er det.

Mon ikke du har omfortolket ordet "hamre"? Jeg mener kun, at grundrytmen er særdeles paatrængende og derfor kan faa publikum til at gøre rytmiske bevægelser i samme takt. Den virkning, som rytmen udøver paa publikum, kalder jeg en "hamren" (undskyld, hvis du ikke finder ordet sakkende!)

Da du aabenbart ikke ved, hvad ekstase er, vil jeg oplyse dig om det: At en person er i ekstase vil sige, at han er "uden for sig selv" (ekstase), eller med moderne sprogbrug: "helt væk". Om ekstasen har været jazzens formaal, ved jeg ikke. Jeg konstaterer blot, at den forekommer.

De tre forskellige grundtonearter, du omtaler, er et desværre mislykket forsøg paa at rekonstruere min mening ud fra din vurdering af det skrevne. Lad være med det. Prøv hellere at finde ud af, hvad der staar, for det er rigtigt (tænk paa modulationsdele, hvis du ved, hvad DET er)

Til slut vil jeg blot sige, at jeg gerne vil ha' en personlig diskussion, MEN PAA ENLIG BASIS!! Det har jo vist sig, at din overlegne arrogance kun skulle dække over manglende viden. Det kunne den ikke!

Med dette indlæg turde polemikken være afsluttet. med venlig hilsen-og tak
Henrik Golding-Jørgensen.
NB: Hvis du ønsker en diskussion, Ole, saa kan du faa mit telefonnummer hos Red. Saa kan vi aftale nærmere.
Golding.

Fiskehuset NEPTUN

REBEKKEVEJ 49. TELF. HELRUP 4130

Fisk . Vildt . Østers . Hummer . Fjerkræ

E. SØRENSEN

GHG - NYT

de fem aar

Samtidig med skolens fem aars fødselsdag kunne en af rengøringsassistenterne, fru Kisby, fejre et saa bemærkelsesværdigt jubilæum som 40 aar. Først takkede rektor hende for det lange virke, og dernæst talte Hans Kirkeby som den lærer, der har været længst paa skolen. Paa elevernes vegne talte Erling Schøller og paa de gamle elever Ole Knudsen. Naturligvis skulle fru Kisby hædres, men der faldt en række replikker, skolens elever havde vanskeligt ved at sluge. Der er ingen tvivl om, at ordene gik fru Kisby til hjerte, og at de var ærligt ment, men der er vel grænser for hvor meget og hvor længe, man kan staa og sige det samme. Bøgeret flød over med replikken: "Fru Kisby har været heldig med at blive anbragt paa rette hylle."

Paa elevraadets vegne overrakte Poul Erik Hansen skolen et litografi, og Hanne Skaarup gav paa skolekomediens vegne til et af klasselokalerne et billede med græsk motiv. Ubelønnet blev hun dog ikke sildet rektor paa en gammel anonym elevs vegne gav hende en bogpræmie for godt kammeratskab og hjælpsomhed samt en lang række andre humane dyder. Endelig havde Kirk i dagens anledning lovet at spille hele kantaten. Han holdt løftet.

Om aftenen oprandt saa den store aften paa GHG, bal-let for hele skolen. Man maa endnu engang komplimentere for den storslaaede dekoration og det store arbejde, 3 G'erne har udført. Fejlen er blot, at det er saa stort, at man vander rundt, indtil man finder ud af, at i festsalen skal man ikke være. Sikke en belysning! Hvor var atmosfæren?

Festen blev afholdt i blomstens tegn, hvilket gav en berusende brise over hele skolen. Havde den blot smittet lidt mere af paa lærerne, der som overraskelsen kl. 24 spillede en skoletime paa GHG med lekt. Elbirk som læreren. Man analyserede "Højt paa en gren en krage". Ideen var god, men nummeret for tyndt, og ingen af de medvirkende turde udlevere sig selv helt med undtagelse af Jensen. Dog, det frembragte megen jubel, og man havde virkelig ondt af Viggo, der ikke naaede at gaa i gaarden.

Ballet sluttede kl. 1, og derefter var der "nachspiel" for 3 G'erne. Endelig maa det noteres, at der var en rigtig øl pr. mand.

Leach.

Max Gerhardt

KØD, FLÆSK OG VIKTUALIE

Strandvej 145 ✕ Th. Helrup 5 - 271

SPORT

Torsdag d. 14 sept. afholdtes den store idrætsdag i Gentofte-kommune, og i følge en af de kedelige traditioner afholdtes den i regnvejrt. Trods daarligere forhold var resultaterne gode, i særdeleshed var 4. holdets præstationer i klasse. Her gjorde Niels Kjær sig stærkt gældende. Holdet blev nr. 1 af 10 og vandt med følgende resultater:

5.80 m. løb paa 49,5 sek. Altsaa gennemsnitligt 9,9 sek.
Kuglestød : 14,48 m. med 4,5 kg.

Spydkast : 51,25 m.

Højdespring : 1,62 m.

80 m. løb : 9,1 sek. (Kjær satte ny skolerekord, som han senere forbedrede til Regionstævnet).

2. holdet klarede sig ogsaa godt og slog i overbevisende stil Øregaard paa alle omraader. Resultaterne:

Kuglestød : 12,57 m. med 5,5 kg.

Spydkast : 53,35 m. (Ole Hebert naaede 9m. forbi nr. 2)

100 m. løb : 11,8 sek.

Højdespring : 1,80 m. (Niels Schmidt satte ny rekord. Den forbedrede han med 5 cm. til Regionstævnet).

Første holdet tabte til Øregaard, men kom godt igen til Regionstævnet. Endelig skal det siges, at Ole Hebert til skolimesterskaberne satte nye kuglestødsrekord med 5,5 kg. : 13,54 m.

Måndag d. 18 sept. blev for alvor en triumf for GHG. Ved det aarlige Regionsstævne vandt vi ikke blot alle fire grupper, men satte en række nye skolerekorder. For gruppe 1 var resultaterne:

Spydkast : Poul Erik Hansen med 41,94 m.

Højdespring : Claus Eriksen med 1,65 m.

Længdespring : (Borel med 5,99 m.)

100 m. løb : Bent Andersen med 11,4 sek.

Kuglestød (5,5) Poul Erik Hansen med 12,54.

GRUPPE II

Spydkast : Ole Hebert med 56,63 m. Ny skolerekord.

Længdespring : Ole Hebert med 5,74 m.

Højdespring : Henrik Wille med 1,70 m.

100 m. løb : Michael Clan med 11,5 sek.

Kuglestød : Ole Hebert med 13,08 m.

GRUPPE III

Længdespring : Steen Schmidt med 6,10 m.

Højdespring : Steen Schmidt med 1,85 m. Ny skolerekord.

80 m. løb : Steen Schmidt med 9,6 sek.

GRUPPE IIII

Spydkast : Kelleberg med 47,92 m.

Længdespring : Niels Kjær med 6,26 m. Ny skolerekord.

80 m. løb : Niels Kjær med 9,0 sek. Ny skolerekord.

Højdespring : Niels Kjær med 1,50 m.

I stafetløbet vandt de tre første grupper, mens 4. gruppe blev nr. 2. Det vil altsaa sige, at vi i aar i alle discipliner har sat nye skolerekorder. **MBL**

G - F - NYT

D. 8 september afholdtes den aarlige gymnasieforenings valgaften, der denne gang forløb efter de bedste traditioner. Stemningen var høj, og larmen - flittigt bestaaet af cykelhorn og pistolstød - tog næsten magten fra formændenes taler.

Aftenen indledtes med, at den afgaaende gymnasieforeningsformand, Søren Ranten, gav en kort redegørelse for det forløbne aars arrangementer. Dernæst gik dirigenten let henover regnskabet's udseende, men man opdagede til en forandring, at der var overskud.

Der var ialt opstillet tre lister, og efter formændenes programoplæsning foregik afstemningen, der viste, at 267 afgav stemme - et forbløffende stort antal! Fordelingen blev, at liste A (formand Erik Jansen) opnaaede 138 stemmer, liste B (formand Lars Bo Rasmusson) fik 38, hvilket var utaknemmeligt lidt, naar man tager i betragtning, at samme Lars har været Europa rundt efter ideer, og liste C (formand Louis Efer) fik 91.

Alle tre programmer forelagde imponerende planer, nogle lidt for imponerende, men det viste sig dog, at det mest realitetsnære blev valgt.

Rektor Andersen (r.d.) og lektor Mejlbø overvaagede højtideligheden, og det vides, at lektor Mejlbø afgav

stemmer. Det var i det hele taget en vellykket og festlig aften, der nok skal skærpe interessen for kommende valg, heriblandt forhaabentlig af et kompetent elevraad.

d. 23 sept. debuterede den ny gymnasieforening med dokumentarfilmen "Danmark i lænker" om de fem besættelseaar. Filmen havde mange gode afsnit, men stemningen ødelægtes lidt af Gunnar Nu's ledsagende kommentarer. De mindede nærmest om en fodboldreportage, og fraserne hobede sig oven paa hinanden. Dog alt i alt: en glimrende aften, en god debut, der fortjenestefuldt blev besøgt af et GHG ukendt stort antal mennesker. Det lover godt.

Onsdag d. 4 okt. var der diskussionsaften i G- F. Det var sekretæren for det kommunistiske parti, magister Ib Nørhund, der gjorde rede for sit syn paa Berlin-krisen. Efter hans mening maatte vejen til løsning af dette problem være: En fredstraktat med Tyskland, anerkendelsen af Østtyskland som selvstændig stat. Vestberlin skulle gøres til fristad, og Rapazki-planen om atomfri zone i midteuropa realiseres.

Den efterfølgende diskussion var desværre præget af en kedelig mangel paa konkret viden fra de spørgende elevs side. En af dem troede at kunne dække dette ved en endeløs opremsning af datoer og aars-tal, mens organet "Arche"s medarbejder præsterede det kunststykke at paastaa over for tidligere modstandsmænd og k-z-fange Ib Nørhund, at de danske kommunister og tyskerne saamen havde været udmærkede venner under den første del af besættelsen.

MUSIKKLUBBEN-OFFER FOR BUREAUKRATI?

Sidste aar blev skolen beriget med endnu en institution: Musikklubben. Formaalet med den var at give eleverne lejlighed til en gang om ugen at komme hen paa skolen og høre forskellige klassiske plader, som de ellers ikke ville faa at høre i de ordinære sangtimer. En fin ide! og tilslutningen var stor. Altsaa var det ganske naturligt at videreføre den efter sommerferien, hvilket ogsaa som bekendt er sket.

Men se, hvad hændte! Mens man sidste aar kunne komme, naar man havde lyst uden paa nogen maade at skulle betale noget, er der i aar indført kontingent, medlemskort, medlemslister, entre og fanden og hans pumpestok. Orden og præcision er der kommet i foretaget. Resultatet? Svigtende interesse, naturligvis. For hvem synes om at blive kvalt i restriktioner og unødvendigt bureaukrati, naar man har set, at det kan laves uden? Det, der tiltalte folk, var en musikklub, hvor de kunne komme, naar de havde lyst og udeblive uden at blive indført i protokol etc. Begrundelsen for at opkræve kontingent kender jeg. Det sætter klubben i stand til at arrangere en koncert med levende musik. Men hvorfor saa simpelthen ikke opkræve en tilstrækkelig høj entre, og saa lade de almindelige musikafteener være gratis? Hvorfor skal en saa god ide som musikklubben ødelægges af en enkelt elevs overdrevne trang til at organisere og sætte i system?

Kro-

FONA

RADIO - FJERN SYN - PLADER

Strandvej 161, Hellerup

Telf. HE 4422

ANKER MØBLER

STRANDVEJ 149 . HELL. 3637

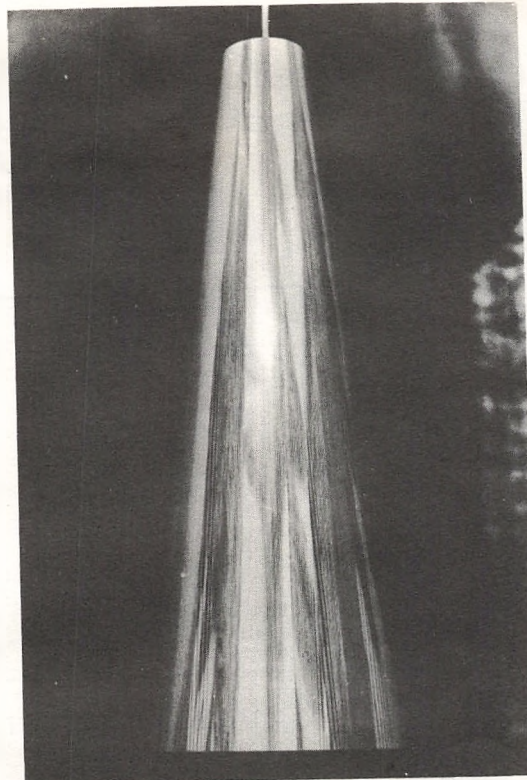
Enkelte og dobbelte
sovesofaer.

GEORGE BINAU

JUVELERER . GULD SMED

STRANDVEJ 177 . TELEFON HELLERUP 347

HELLERUPS ÆLDSTE

PRODUKTION
 ↓
 KONSUM
 SKÆRME

JØRGEN OLFF'S

MØBEL MØBEL SNEDKERI

ALT MØBEL- OG INVENTAR ARBEJDE SAMT REPARATIONER UDFØRES

HELLERUPVEJ 13 . TELF. HE 6530 . HELLERUP

Vi har modtaget:

I moralens navn mener jeg, som har faaet en god aristokratisk opdragelse, at vi paa Gl. Hellerup Gymnasium, som ønsker en prisværdig og kæk kvindestand i fremtidens Danmark, bør skride ind mod den stadig stigende umoralitet blandt skolens kvindeskøn. Utækkeligheden i blandt kvinderne, som allernaadigst blev sluppet ind paa vor gamle hæderkronede traditionsrige statskole for nogle aar siden, er stærkt paa vej mod et lummerhedens maximum. Jeg, som for øvrigt har gaaet paa Gl. Hellerup Gymnasium i en anstændig aarrække, mener med rette, at de feminine udskjelser maner enhver rettænkende og retførende dreng til aktion. Jeg mener, at alene synet af den karakteristiske cigaret hængende fra de ikke mindre karakteristiske bærende læber overbemalet med alskens billig læbestift skulle være nok til at frembringe den ønskede æstetiske og etiske omvæltning, som i sidste instans ogsaa kommer skolens kvinder til gode senere hen i livet!!!

VAR DET IKKE EN OPGAVE FOR ELEVRAADET AT GAA I GANG MED!!!!

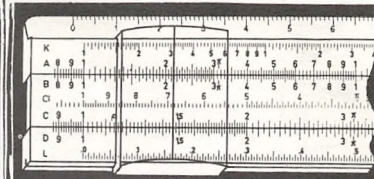
enesedeligsgjæl.

FOR GENTLEMEN

 Callisensvej 6 . Telefon HE 327

Skraedermester Poul Pedersen

DEMI-SKRÆDERI **KONFEKTION**

LARS NIELSEN & SØN

STRANDVEJ 34-HE. 486

D. Andersen

Tobak . Vin . Blade

REBEKKEVEJ 49 . HE 2971

A. Sørensen & Søn

Ruder

Spejle

Marievej 1 Rammer

Helrup 156

